

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 08.11.1974, sp. zn. 7 To 32/74, ECLI:CZ:NS:1974:7.TO.32.1974.1

Číslo: 22/1975

Právní věta: Skutečnost, že poškozenému byl v trestním řízení přiznán nárok na náhradu škody vůči obviněnému, nezakládá právo poškozeného ve smyslu § 80 odst. 1 tr. ř. na vydání věci, která byla v trestním řízení odňata obviněnému a tvoří jeho vlastnictví. Poškozený může svůj nárok na náhradu škody na takové věci uspokojit jen v občanskoprávním řízení o výkonu rozhodnutí (§ 251 a násl. o.s.ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 08.11.1974

Spisová značka: 7 To 32/74

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náhrada škody, Věc důležitá pro trestní řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 80 odst. 1 99/1963 Sb. § 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1975 sb. rozh.

Skutečnost, že poškozenému byl v trestním řízení přiznán nárok na náhradu škody vůči obviněnému, nezakládá právo poškozeného ve smyslu § 80 odst. 1 tr. ř. na vydání věci, která byla v trestním řízení odňata obviněnému a tvoří jeho vlastnictví. Poškozený může svůj nárok na náhradu škody na takové věci uspokojit jen v občanskoprávním řízení o výkonu rozhodnutí (§ 251 a násl. o. s. ř.).

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSSR z 8. 11. 1974 sp. zn. [7 To 32/74](#).)

K stížnosti odsouzeného J. P. zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesení krajského soudu v Ostravě ze dne 16. září 1974 sp. zn. 2 T 29/72 ve výroku, jímž byla poškozenému n. p. Přerovské strojírny Přerov vydána podle § 80 odst. 1 tr. ř. vkladní knížka na jméno J. P. s vkladem 6117,- Kčs a krajskému soudu v Ostravě přikázal, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

V pravomocně skončené trestní věci proti J. P. vedené u krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 2 T 29/72 bylo usnesením krajského soudu v Ostravě ze dne 16. září 1974 sp. zn. 2 T 29/72 rozhodnuto o

věcech odňatých při domovní prohlídce u J. P., a to tak, že podle § 80 odst. 1 tr. ř.

1. vrací se manželce odsouzeného S. P. technický průkaz k osobnímu autu Tatra 603 SPZ PR 98-59,
2. vydává se výherní vkladní knížka na jméno J. P. s vkladem 6117,- Kčs n. p. Přerovské strojírny Přerov.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený J. P. včas stížnost, a to proti výroku pod bodem 2. usnesení. V ní vytýká, že vklady na uvedenou vkladní knížku nepocházejí z trestné činnosti, o čemž svědčí doba, kdy byly peníze ukládány, a dále, že trestný čin, pro který byl odsouzen, nespáchal, a nemohl proto také způsobit škodu Přerovským strojírnám Přerov.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k těmto závěrům:

Podle § 80 odst. 1 tr. ř. se věc, která byla podle § 789 tr. ř. vydána nebo podle § 79 tr. ř. odňata a není jí už třeba k dalšímu řízení a nepřichází v úvahu její propadnutí nebo zabrání, vrátí tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. V případě, že na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Z tohoto ustanovení trestního řádu, které dále stanoví postup v případě pochybností, kdo z takových osob má právo na věc, je zřejmé, že jiné osobě než tomu, kdo věc vydal nebo komu byla odňata, může soud vydat věc jen tehdy, jestliže taková osoba na věc uplatnila právo a o jejím právu na věc není přitom pochyb. Jestliže tyto podmínky nejsou splněny, věc se vrátí tomu, komu byla odňata nebo kdo ji vydal.

V daném případě byla, jak již uvedeno, zmíněná vkladní knížka odňata odsouzenému J. P. při domovní prohlídce. V průběhu řízení jiný právo na uvedenou vkladní knížku neuplatnil. Okolnost, že krajský prokurátor navrhl, aby tato vkladní knížka uložená v depozitu krajské prokuratury v Ostravě byl s ohledem na přiznané nároky poškozenému podniku Přerovské strojírny převedena na úhradu těchto nároků a že totiž navrhla i poškozená organizace, a to rovněž z důvodů uspokojení nároků přiznaných jí v trestním řízení proti J. P. z titulu způsobené škody, nelze považovat za uplatnění práva na věc, jak to předpokládá ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. Z odůvodnění uvedených návrhů totiž nelze dovodit, že by šlo o vkladní knížku, resp. o vklad, který by patřil poškozené organizaci, a tedy o uplatnění práva na vydání vkladní knížky z tohoto titulu, ale že šlo toliko o návrh na převedení vkladu na částečnou úhradu škody, kterou je odsouzený J. P. povinen uhradit uvedené organizaci. Za této situace nebylo možno v řízení podle § 80 odst. 1 tr. ř. vydat uvedenou vkladní knížku poškozené organizaci, ale přicházelo v úvahu její vydání tomu, komu byla odňata. Poškozená organizace by mohla dosáhnout vydání vkladní knížky, jestliže by odsouzený s jejím vydáním souhlasil – a pokud by vklad na vkladní knížce byl v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů za dalšího předpokladu, že by souhlasila i manželka odsouzeného – anebo v řízení o výkonu rozhodnutí, jímž byla odsouzenému uložena povinnost nahradit uvedené organizaci škodu. Předpokladem tohoto řízení je ovšem návrh na soudní výkon rozhodnutí podaný poškozenou organizací.

Z uvedených důvodů Nejvyšší soud ČSR zrušil z podnětu stížnosti odsouzeného J. P. usnesení krajského soudu v rozsahu uvedeném ve výroku usnesení a krajskému soudu v Ostravě uložil, aby věc v části týkající se bodu 2. výroku napadeného usnesení znovu projednal a rozhodl.